

[Knud Kristensen.]

tror det er 20 pCt., skal gaa ind i den mellemkommunale Refusion, at saa længe dette Spørgsmaal om den mellemkommunale Refusion ikke er undersøgt, saa længe man ikke har nogen Klarhed over, om den virker nogenlunde tilfredsstillende, er vi ikke tilbøjelige til at gaa ind paa at lægge større Udgifter over paa den mellemkommunale Refusion, end der i Forvejen er.

Men det var den mere, om jeg saa maa sige administrative og tekniske Side af Sagen, og jeg skal derefter vende mig til andre Spørgsmaal, der vedrører denne Lovgivning.

I den Tale, Ministeren holdt ved Forelæggelsen, og ogsaa i den Tale, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nu holdt, var der megen Indignation over, at der i Pressen og i Offentligheden var udtalt den Formodning, at dette Lovforslag pegede imod Valg, det var maaske et Valgrundlag, som Ministeren søgte at tilrettelægge. Ministeren har benægtet dette i en Indskudsbemærkning i sin Forelæggelsestale, og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gik ogsaa stærkt derimod. Jeg skal heller ikke hævde det modsatte, man kan jo ikke se ind i, hvad Motivet er, og naar de ærede Medlemmer og den højtærede Minister paa staar det, maa man i alt Fald i den offentlige Diskussion gaa ud fra, at det ikke har været deres Motiv: (*Socialministeren* [Steincke]: Arbejdsløshedsraadet tilrette lægger ikke Valgrundlag!). Ja, ja, men jeg gaar ogsaa ud fra, at det ikke har været Motivet. Men selv om det nu havde været Meningen at tilrettelægge et Forslag som rent valgteknisk Grundlag, tror jeg ikke de kunde have gjort det væsentlig anderledes. Det forekommer mig, at dette Forslag er saa ensidigt, saa partipolitisk præget i hele sin Opbygning, at jeg ikke kan tænke mig, at Ministeren har tænkt, at han kunde faa det gennemført her i Rigsdagen, uden at det næsten blev omlavet fra Ende til anden.

Hvad er det nu Ministeren først stiller Forslag om i § 1? Han stiller Forslag om, at han faar en Bemyndigelse til at anvende ca. 60 Mill. Kr., næsten efter eget Forgødt-befindende. Der er ikke peget paa bestemte Arbejder, der er ikke fastlagt nogen bestemte Arbejdsbetingelser; der er visse Grænser, men det er dog kun „normalt“, saa hvis Ministeren finder, at det er mere eller mindre unormalt, ja, saa er der slet ingen Grænser. Det vil altsaa sige, at det, som Ministeren her kommer til Rigsdagen om, er: Vil I give mig 60 Mill. Kr. til fri Afbenyttelse til denne specielle Opgave?

Jeg tænker mig ikke, at Ministeren nogen Sinde har tænkt sig, at Rigsdagen skulde være saa letsindig at gaa ind paa et saadant Forslag. Og det tror jeg heller ikke, vi gør. Vi har ikke — jeg taler ikke personlig —, men vi har ikke politisk den Tillid til Ministeren og til hans Opfattelse af dette Spørgsmaal, at vi er til Sinds at give en saadan Bemyndigelse, en saadan Blanco-Check.

Saa vidt jeg kan se, er der ikke i Forslaget nogen som helst Bestemmelse om, at man kan nægte dem, som ikke vil modtage det her omtalte Arbejde, Understøttelse; og hvis det ikke er Tilfældet, vil det jo sige, at disse Folk, som man her kunde anvise Arbejde, er fuldkommen frit stillet med Hensyn til, om de vil tage Arbejdet eller de vil have Understøttelse. De er frit stillet med Hensyn til at vælge den Forsørgelse, som de nu finder er mest passende og synes bedst om.

Og hvis der nu ikke melder sig nogen til dette Arbejde, kunde man saa ikke tænke sig, at man maa gaa til at forøge Tiltrækningen, saaledes at der ligefrem kunde tvinges en Forbedring af Arbejdsbetingelserne igennem? Der er jo ogsaa, forekommer det mig, en Organisation af arbejdsløse, jeg tror den har været i et Udvalg engang; kunde det ikke gaa saa galt, at de kunde give sig til at strejke over for denne Slags Arbejde? Ja, der staar ikke noget i Loven for det Tilfælde, saa jeg ved ikke, om der er tænkt derpaa; saa vidt jeg kan se, er der ingen Bestemmelse om det. Jeg maa finde, at dette er en Fejl, og jeg vil gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at i Arbejdsløshedsraadet gik man ud fra — det ved den højtærede Minister selvfølgelig selv, men jeg erindrer blot om det —, at det var givet, at de arbejdsløse skulde være forpligtede til at tage Arbejdet, ellers maatte de i hvert Fald gaa over til den rene og skære Fattighjælp. (Afbrydelse af *Socialministeren* [Steincke]). . . . Ja, men det staar der ikke det fjerneste om (*Socialministeren* [Steincke]: Jeg skal komme til det senere). Ja, ja.

Jeg kan heller ikke se rettere, end at Forslagets § 4 er et betingelsesløst Knæfald over for den gamle Doktrin om Tariffernes Hellighed og Ukrænkelighed: intet Arbejde skal, det er jo Socialdemokratiets Standpunkt, i dette Land kunne udføres under den Tarif, som nu de højhellige Organisationer har indført. Skønt Arbejdsløshedsraadet ved forskellige Overvejelser og med forskellige Motiveringer i den ene og anden Retning er kommet til det Resultat, at det